

דמ:

עין משפט
גר מצוה

ב א מ"ה מילת
ק"פ הלכה ד:
בא ב מ"ה פ"ה מהל'
ק"פ הלכה י"ז סמג
עשין רפג:
בב ג מ"ה פ"ב מהל'
מילה הלכה ז סמג
עשין כח טו"ש"ע א"ח ס"י
שלא סת"ף ו טו"ש"ע י"ד
ס"י רס"ו סת"ף כ:
בג ד מ"ה פ"י מהל' ק"פ
הלכה יג:
כד ה ו שס הלכה יג:

רבינו חננאל

[illegible]

אֲכִילֵת פסחים לא מעבבא. **ל**
לתקן עצמו ואיני מתקן ל
מעבבא דהוי דומיא דחולה חקן ולא
דמכירי ארס לפי אכלו היינו למאוד ל
ליה לעבד ומסין כדכר לולין (דף נח:)
ומאס לפי אכלו דכע"י גברא דמזי
אלמליה: **הא'** פירחא חזי ותקוני
הוא דלא איתקן: קשה ריב"א אל"כ
אמאי חזי ר"א לשלל עלה שלל מל
ענוס כרת הא מיתחא חזי אללא דלא
איתקן וי"ל דשאי התם דמחוסר
מנשה גנובו ותשניין ליה שלא
לאוכליו: **הלכה** בר"ע: הא
דלא ספיר הלכתא למשתא מנשה
(בפ' ד' מיתחא סנהדרין) (דף נא:):
וצריכא דא אשמעינן ב'.
אחרי יהודה עבד
לרבותא אמאי איתקין למיפסא
בתרייהו כר"ע דאי אד"ר עקיבא הוה
ליה לאכרום הדיא דפרק שמי הלחם
(מנחות דף ט.) גבי חכיתו כהן גדול
דמסין פסח כלל א"ר עקיבא כ"ו:
אבל מיהא שנכרתו עליה י"ג
בירחות אימא נידחה
חומה מה מועיל מה שנכרתו עליה
י"ג בירחות הא איכא קרא באפי
נפשיה למכשירן דכפי' לעיל ונראה
לגרסא' אלפרס דאי לאו דפסק רב
היהוה כר"ע גבי מילה הי"א דקדירה
ליה בכל מקום כר' אליעזר וגבי פסח
דפסק כר"ע היינו להחמיר מדרגתן
שלא יחו מכשירין דוחין שבת אבל גבי
מילה דנכרתו עליה י"ג בירחות לא:
לראו

מיתוא חזי תקוני הוא דלא מ
רב יהלכב כר"ע ותנן נמי גבי כ
שאפשר לעשותה מע"ש אינה
מע"ש דוחה את השבת ואמר
אשמעינן גבי פסח היום (ד)
נכרות עליה שלש עשרה ב
בריות אימא לדידו ואי אשמ
שבת דליכא כרת אבל פסח דא
מביא חגיגה עמו בזמן שהיה
כא בשבת במרוכה ובטומאת
מן הצאן מן הבקר מן הכבשים
ימים וילולא אחד: גמ' מאי תנא
שבת וקתני נמי חגיגה דלא דר
בזמן שהוא כא בחול כשהיה וב

הפסוק על ידי שלמות בעורה דרש
ואפילו הכי מחייב ליה כרת משום דרש
דכיון דחידר נדמה ציבור עבדי כציבור
שבת לר' אליעזר ואע"י דלחא כציבור
הנכתי פסחים כל מיעטכא. והא דכתיב
חורקין עליו ואע"י שאין סופו להכות
פסוק: **לכל ארץ עקביא כל מלאכה**
מילה: וזריכה. לרז לאשמעין הלכה
בראשית (ח): דליכא כרת. לנו כיום
עמו. עשר הפסח בעשרה עשר גרים
שבת: ובמועט. שהיה הפסח מועט
במרכוב. שהיה מבורר מועט ודי
גמ' תנא הרכבו כו' וקאמר נמי

לעיל (דף סא.) אוקימנא

ויכל שאילו ביחוד
 בכומאה וכל מילתא
 ביחוד וכל מילתא דלי
 ערילות דאי כוליה
 אמרנן להו קומו מ
 פסחא יחיד נמי אמרנ
 א מהול
 פסחא דאי כוליה צי
 מדינן עליהו אלא
 פמור א"ל רב הונא ב
 ויהי פסח שני דליתיה
 א"ל שאני התם דה
 בראשון מיחיבי "יכול
 אלא שהיה מהור וש
 ערל וממא שרץ וש
 ח"ל יוהאיש מדקא מל
 ויחזמו ערלה מל

[illegible]

וער קרא מברת הק' דלא
לענוול וליחנק משהגיו וזמן
אזאלא אמר רבא. אי הוה פס
אקבר שמיטין חורקין הל'
שמיטין י' איש על אלול
ייוס: נמלא פסח זה נשחט
ששפסח לה לעוסה מערב
מילה רבי עקיבא במרייהו' מילה
ימול למחר: מוצאי' אימי
קברא: בנמלא: מוצאי' פסח
אזאלא: וזכוריה וזכוריה
פסח בנמלא: מן כלל וזמן
הך סיפא אימי מביאין

ה' נמצא שוחט שלא לאוכליו, האי
ה' לתקוני להזות עליו. מתני' כלל

אלו דברים פרק ששי פסחים

פירושא היינו טעמא דר' אליעזר
מא מת כשביעי שלו הואיל ולא חזי
לא חזי ומשום דלא דמיא מצינן
כדי לעשות פסח לא רמיא אליבד

[illegible]

נדהה ואין ציבור נדחין חלמה לא
מזאת הואה דפסקה אציבור
ליתיה בציבור ליתיה ביחיד
פסקה יחד לכל ישראל נאמרה
עירות לא נדהה אצל ציבור
הותר לעשות פסקה ערלים ואילו
ציבור ערלים אמר' להו קומו
והוהו יחד נמי אמרנן ליה בחול קומו
והוהו יחד נאמרה אציבור לא אחר' להו
אמר' להו יחד נאמרה אציבור לא אחר' להו

[illegible]

דמיון שבת: **אמר לוי**, **התם** **הא** **יציאתיה** **ביום** **מקום** **דעבוד** **ציבור** **הראשון** **הוא** **ואי** **לא** **עבוד** **ציבור** **הראשון** **כגון** **רוב** **ציבור** **זבין** **דלא** **ותורה** **טומאת** **דבה** **ציבור** **ומעשין** **לא** **את** **הראשון** **מתים** **אין** **עושין** **לא** **את** **הראשון** **לא** **את** **השני**: **ערל** **וטמא** **שרץ** **ושאר**. **ודמוין** **לי** **תקון** **כל** **טמא** **טומאת** **שרץ** **הראשון** **לכגון** **זבין** **ובגון** **טמא** **מה** **שכל** **ויציעי** **שלו** **בערב** **הפסח**: **מדא** **למארי** **יעידר** **אטמא** **שרץ**. **למארי** **מקרא** **מירא** **שמע** **מיה** **ציבירא** **ליה** **להאי** **ונא** **אין** **שוטטין** **ורקין** **על** **טמא** **דא** **ליה** **ציבירא** **ליה** **שוטטין** **ורקין** **עליו** **ומה** **לי** **למאדורי** **עליה** **מקרא** **מירא** **מיוביא** **ממילא** **הוא** **עומד** **בכרת**

אין שחטין חורקין עליו סבירא לה
אזי בונה לא אמרין להו זילי טבולו
ההוא משמטת פסחו ודאי דמיא
לא מיעבבא לה לשחטתה ולזריקה:
עיי' שם במדבר הפסח שבטם שחטין
א (ועיל דף סא.) שחטו שלא לאוכליו
והוא וחמיבת פשלו: **ותנן נמי בבי**
בבא בראשית פרשה שנאמר לאברהם
בני מאי חנא לעיל דקמי חגיגה:
דמי שבת ויטומא חגיגה לה דמיא
גמר שביעתן ויחשב להן אפילה:
אילו בא מן הכקר ולא מן הקבוצות:
דמיא שבת אפילו שחטתה דילה:
ויל

ועי' נמי חגיגה דלא דחי שבת מווחיהו וכיון דבעי למי
ומאה ש"ס דלאו חובה מדאורייתא היא. לפיכך אינה

מסורת הש"ס

(א) לקחון עמך (ב) שבת
 שבת קלג (ג) מנחתה
 (ד) ימות ד' ד' ו' ו' ו' ו'
 (ה) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ו) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ז) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ח) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ט) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (י) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יא) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יב) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יג) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יד) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (טו) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (טז) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יז) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יח) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (יט) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כ) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כא) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כב) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כג) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כד) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כה) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כו) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כז) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כח) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (כט) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 (ל) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ה אור השלם

והאיש אשר הוא
טהור ובורך לא היה
תחיל לעשות הפסח
ונברתה הנפש ההוא
מעמיה כי קרבן יי לא
הקריב במערו חטאו
ישא האיש ההוא:
במדבר ט יג

גהות הב"ח

(א) נבי' לא חזיל ועבד
מיסחא עטס כרת:
(ב) שם אפי"ג דלא חזיא
דמא חובל עליה:
(ג) יישי' דיה וכל שביחד
וכי' דלא רמיא וכי':
(ד) בא"ד יהאזא דלכוד
דלא:

ליון הש"ס

משה' ובוטן שהוא בא
בשבת. עין ע"ז דף ב'
ע"א חס' ד"ה ינא כללד:

מוסף רש"י

אבילות פסחים לא
מעבבא. כפרה נדיעבד
לדקחן (שם); וצריבא.
למימר בתרווייהו הלכה
נדיע דמנשרין לא דהו
שבת קדש. דליבא כרת.
מילה כומה ליבא כרת,
דקטן לאו כר עינשן הוא
ואכזה לא מיחייב עליה
כרת (שם).

וְהַתְּנָאֵל (הַמְּשֻׁדָּה)

[illegible]

ותה לא שבת ולא טומאה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones